

Sygn. akt III Ca 504/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR del. Łukasz Malinowski

Protokolant Joanna Gołosz

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. L.

przeciwko K. L.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt III RC 348/14

1. oddala apelację;
2. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 504/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od powódki D. L. na rzecz pozwanej K. L. alimenty w kwocie po 200 zł miesięcznie począwszy od 1 kwietnia 2015 r. do dnia 20-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, a to w miejsce alimentów zasądzonych w wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. II RC 651/12 w kwocie po 400 zł miesięcznie, oddalił powództwo o uchylenie alimentów oraz powództwo w pozostałej części, ustalając opłatę na kwotę 240 zł i uznając ją za pobraną w całości od powódki.

Sąd Rejonowy ustalił, że prawomocnym wyrokiem z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie II RC 188/06 Sąd Okręgowy w Gliwicach rozwiązał przez rozwód małżeństwo D. L. i Z. L. z winy Z. L., powierzając wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią wówczas pozwaną ojcu, oraz zastrzegając dla D. L. uprawnienie do współdecydowania o istotnych uprawnieniach małoletniej. W orzeczeniu sąd zobowiązał D. L. do płacenia alimentów na rzecz pozwanej w wysokości 250 zł miesięcznie.

Prawomocnym wyrokiem z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie o sygn. III RC 541/12 Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim podwyższył alimenty zasądzone powyżej do kwoty 400 zł miesięcznie.

Powódka zamieszkiwała wówczas z rodzicami i pracowała w firmie (...) zarabiając 1399,69 zł miesięcznie. Na miesięczne wydatki powódki w tamtym czasie składały się kwoty: 400 zł tytułem przyczyniania się do utrzymania mieszkania, 120 zł dojazd do pracy, środki czystości i wyżywienie 350 zł, leczenie 100 zł. Natomiast K. L. uczęszczała do Zespołu Szkół (...), a całkowity koszt jej utrzymania wynosił około 700-800 zł. Ojciec pozwanej zarabiał wówczas 2992,27 zł netto.

Obecnie powódka nadal pracuje w tej samej firmie i zarabia 1597,85 zł netto. Nadal zamieszkuje wraz z rodzicami, a jej miesięczny koszt utrzymania wynosi około 1025 zł. Ponadto z racji doznanego na przełomie czerwca i lipca 2014 r. urazu kolana powódka wymaga rehabilitacji, której koszt wynosi 600 zł miesięcznie.

Pozwana ma obecnie 19 lat jest zdrowa, nie pracuje, nadal zamieszkuje z ojcem oraz dziadkami ojczystymi i ciocią. W związku z trudnościami w nauce, począwszy od września 2013 r., zmieniła miejsce kształcenia i podjęła naukę w Liceum Ogólnokształcącym dla Dorosłych w W.. Przewidywany termin ukończenia nauki to 2016 r. Zajęcia w szkole odbywają się 3 razy w tygodniu (poniedziałek środka piątek) w godzinach od 15.00 do 20.00. Poprzednią klasę pozwana ukończyła ze średnią 3,0. Pozwana nie pracuje, także w okresie wakacyjnym, a swój czas wolny poświęca rozrywkom w gronie znajomych. Miesięczny koszt jej utrzymania oscyluje w kwocie 880 zł. Jest właścicielką działki budowlanej w T. na której znajduje się dom w stanie surowym.

Ojciec pozwanej obecnie zarabia 2875,93 zł.

Od powyższego wyroku apelację złożyła pozwana, wnosząc o uchylenie wyroku o obniżenie alimentów z kwoty 400 zł na 200 zł. W uzasadnieniu zakwestionowała ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji twierdząc, iż Sąd oparł się na zeznaniach powódki, a zdeprecjonował zeznania jej ojca. Ponadto zakwestionowała koszty utrzymania ponoszone przez powódkę oraz okoliczność, iż ma możliwość podjęcia pracy zarobkowej.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik powódki wniósł o jej oddalenie, wskazując iż podnoszone zarzuty są nietrafne i apelująca nie wykazała, aby Sąd dopuścił się błędów w ustaleniu stanu faktycznego sprawy, w tym dotyczącego potrzeb i możliwości zarobkowych stron postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy, znajduje uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach i odpowiada prawu materialnemu. Sąd Okręgowy podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i przyjmuje je za własne.

Pozwana w apelacji przeprowadziła lakoniczną polemikę z poczynionymi ustaleniami faktycznymi, niemniej jednak nie wskazała na w żaden sposób na czym miałyby polegać błędy w rozumowaniu Sądu. Zdaniem Sądu Okręgowego w ocenie materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Rejonowy nie można dopatrzeć się nieprawidłowości, a wyprowadzone na jego podstawie ustalenia faktyczne są prawidłowe.

Przedmiotem żądania w niniejszej sprawie było uchylenie ewentualnie obniżenie alimentów. Uwzględnienie takiego powództwa jak wskazał Sąd Rejonowy, stosownie do treści art. 138 k.r.o. wymaga wykazania, że nastąpiła zmiana stosunków, przez którą rozumie się zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych zobowiązanego lub usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów. Punktem odniesienia dla oceny czy taka zmiana nastąpiła jest porównanie sytuacji, jaka miała miejsce w chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym z sytuacją aktualną (tj. w chwili wyrokowania w przedmiocie powództwa o obniżenie alimentów).

Analiza materiału dowodowego zebranego przed Sądem I instancji prowadzi do wniosku, że taka zmiana stosunków nastąpiła. Po pierwsze zmniejszyły się możliwości finansowe powódki względem córki, w stosunku do tych, które były

brane pod uwagę poprzednio przy ustalaniu obowiązku alimentacyjnego. Aktualnie powódka jest osobą po poważnym urazie kolana i cierpi na uciążliwe dolegliwości, które wymagają stałej rehabilitacji, co znacząco zwiększa koszty jej utrzymania. Jednocześnie faktyczne dochody powódki (netto) zmieniły się nieznacznie.

Co istotne, apelująca niesłusznie wywodzi, że Sąd Rejonowy nie wziął pod uwagę wydatków ponoszonych przez jej ojca, wręcz przeciwnie jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, sytuacja finansowa jej ojca, a to osiągnane dochody w kontekście jego kosztów utrzymania pozostają znacząco większe od możliwości powódki.

Jednocześnie, należy wskazać, że ojciec jako drugi rodzic, pozostaje również zobowiązany do zapewnienia pozwanej środków utrzymania i to wedle swoich możliwości. A zatem ojciec pozwanej nie tylko winien partycypować w kosztach jej utrzymania, ale ponadto obowiązek jego nie pozostaje równoważny temu, któremu może sprostać powódka, a uzależniony jest od jego możliwości finansowych.

Jednocześnie pozwana nie wykazała, aby wzrosły istotnie jej usprawiedliwione potrzeby, a ustalony wzrost tychże potrzeb uznać należy za marginalny.

Za bezskuteczny należy uznać ponadto zarzut pozwanej o braku podstaw do korzystania przez powódkę z prywatnego leczenia, w oparciu o oczywiście sprzeczną z doświadczeniem życiowym wiedzę o odległych terminach leczenia refundowanego przez NFZ.

Reasumując już fakty naprowadzone powyżej przesądzają, iż słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż nastąpiła taka zmiana stosunków która uzasadnia obniżenie alimentów na podstawie art. 138 k.r.o.

Niemniej jednak poza powyższym, również sytuacja pozwanej od czasu, kiedy orzeczonej został ostatnio obowiązek alimentacyjny uległa zmianie. Pozwana podjęła naukę w systemie wieczorowym i uczęszcza na zajęcia, podjęła starania, które mogą spowodować w przyszłości jej usamodzielnienie. Uczęszcza na zajęcia trzy razy w tygodniu (w sumie 15 godzin), co pozwala jej obecnie czynić starania zmierzające do podjęcia zatrudnienia celem uzyskania niezbędnego w przyszłości doświadczenia zawodowego i względnej samodzielności. Jej możliwości zarobkowania są ograniczone, niemniej jednak niewykluczone. Wskazania doświadczenia życiowego nakazują przyjąć, że nie tylko możliwe, ale wręcz powszechne jest, łączenie nauki pobieranej w systemie zaocznym lub wieczorowym z pracą.

Obecnie powódka jest w stanie - choć w skromnym zakresie - alimentować córkę i winna nadal partycypować w kosztach jej utrzymania, a to jak słusznie wyliczył Sąd Rejonowy w wysokości 200 zł miesięcznie, co nie jest dla niej połączone z nadmiernym uszczerbkiem.

Pozwana będąc osobą dorosłą i zdolną do pracy, winna mieć świadomość, iż w przyszłości powinna podjąć większe starania w procesie zdobywania wiedzy oraz podnoszenia kwalifikacji zawodowych tak, aby nie można jej było czynić zarzutu iż jej dążenia do usamodzielnienia się pozostają pozorne. W tej sprawie powódka, pozwana i jej ojciec SA osobami dorosłymi, ich potrzeby znacząco nie odbiegają od siebie. Rodzice pozwanej pracują i w pełni wykorzystują swoje możliwości zarobkowe. Gdyby nadal stanowili rodzinę i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe dysponowałiby dochodami w łącznej kwocie 4470zł, na każdą z osób przypadałaby kwota ok. 1460zł. Alimony w kwocie po 200zł pozwalają zachować zasadę równej stopy życiowej.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. nie obciążając nimi pozwanej ze względu na rodzinny charakter sprawy i sytuację materialną i życiową pozwanej.

SSR (del.) Łukasz Malinowski SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Gabriela Sobczyk